

ת"פ 9823/11/22 - מדינת ישראל נגד XXX, (עציר) תושבי איו"ש, XXX, XXX, (עציר) תושבי איו"ש, XXX

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 9823-11-22 מדינת ישראל נ' XXX (עציר) ואח'
מספר פל"א 494498/2022
06 פברואר 2023

לפני כבוד השופטת אורית קליינפלד
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
XXX (עציר) תושבי איו"ש XXX
XXX (עציר) תושבי איו"ש XXX

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שחר יערי

ב"כ הנאשם 1 עו"ד פאדי חמדאן

ב"כ הנאשם 2 עו"ד עלא תילאווי

הנאשמים הובאו באמצעות שב"ס

קצינת מבחן גב' יפעת גושן שרף

- עותק מותק לפרסום -

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי -

הנאשם 1 יליד 00/00/06, הודה בכתב אישום מתוקן ונקבע שביצע עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא בניגוד לסעיפים 13 ו-41 סיפא + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבת רכב בצוותא

עמוד 1

בניגוד לסעיפים 413ב + 29א) לחוק העונשין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בצוותא בניגוד לסעיפים 275 + 29א) לחוק העונשין.

הנאשם 2, יליד 00/00/07, הודה בכתב אישום מתוקן ונקבע שביצע עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא בניגוד לסעיפים 413ו סיפא + 29א) לחוק העונשין, גניבת רכב בצוותא בניגוד לסעיפים 413ב + 29א) לחוק העונשין, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו בצוותא בניגוד לסעיפים 275 + 29א) לחוק העונשין, נהיגה פוחזת של רכב בניגוד לסעיף 338א(1) לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) בניגוד לסעיף 10א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמים, תושבי האזור, נכנסו לישראל שלא כדין ובתאריך 02/11/22 בשעה 06:49 או בסמוך לכך, פרצו בצוותא לרכבו של המתלונן, מר XXX, בכפר סבא באמצעות ניפוץ חלון הרכב ופתיחת תיבת הממסרים.

באותן הנסיבות בעוד הנאשם 2 נהג ברכב ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא) וכפועל יוצא ללא פוליסת ביטוח, והנאשם 1 לידו, הבחין הנאשם 2 במחסום משטרתי ובשוטרי אשר עומד סמוך לו והחל לנהוג במהירות עד שהתנגש ברכב שעמד לפניו. הנאשמים נמלטו מהרכב ונתפסו לאחר מרדף רגלי.

כתוצאה מחבטת הרכב בו נהג הנאשם 2 ברכב שעמד לפניו נגרמו לנהגת הרכב, הגב' XXX, כאבים בחזה, ובגב התחתון והיא פונתה לבית החולים "בלינסון" לטיפול רפואי.

הצדדים הגיעו להסכמות בהליך גישור שהתקיים בפני כב' סגנית הנשיאה השופטת פרוינד בנוגע לתיקונו של כתב האישום, מבלי שגובשו הסכמות לעניין העונש ובנקודה זו חלוקים הצדדים בטיעוניהם.

טיעוני לעונש נשמעו בתאריך 30/1/23:

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה חומרת העבירות אותן ביצעו הנאשמים לצד הפגיעות הישירות והעקיפות הנגרמות כתוצאה ממעשים אלו. המאשימה טענה כי התופעה הנרחבת של מעורבות קטינים בהתארגנויות עברייניות של תושבי שטחים הנכנסים לישראל שלא כדין למטרות גזל ולשם בצע כסף - מחייבת החמרה בענישה.

לתמיכה בטיעוניה הגישה פסיקה מהעת האחרונה שסומנה **ת/1** במאוחד **ועתרה להרשעת הנאשמים ולענישה הכוללת 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד, פיצוי וקנס לנאשם 1 ולנאשם 2 - 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירות דומות בעתיד, פיצוי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.**

ב"כ הנאשם 1 טען כי הוראות חוק הנוער מחייבות ענישה מותאמת לגילו של הנאשם ולעובדה כי זה לו מעמדו הראשון בבית המשפט. הנאשם קטין ללא עבר פלילי וללא כניסות קודמות למדינת ישראל, הודה במיוחס לו והצטער על מעשיו. כתב האישום בעניינו תוקן לקולא, ובשים לב לכך שלא נהג ללא רישיון ולא יצר סיכון לאדם יש לגזור עליו ענישה מופחתת באופן משמעותי.

עוד טען כי העובדה שהנאשם תושב שטחים לא מאפשרת לו לקיים תוכנית טיפול ועל כן לא ניתן לצפות להליך שיקום. בנסיבות אלו יש להתייחס להודאה, הפנמה, לקיחת אחריות וחרטה - כאל שיקום וכמצוות המחוקק לערוך איזון המבכר את גילו של הנאשם על פי שיקולי ענישה אחרים.

בסיכומי של טיעון ביקש להסתפק בהרשעת הנאשם ובתקופת מעצרו ולתמיכה בטיעוניו הגיש פסיקה אשר סומנה **1/נ** ו**2/נ**.

ב"כ הנאשם 2 טען כי אותם עקרונות המנחים את בית המשפט לנוער בעניינם של קטינים צריכים להנחותו גם במקרה זה. הנאשם 2 כבן 15.5, עומד לדין לראשונה בחייו, נסיבותיו האישיות מורכבות והובילו אותו להתפתות ולבצע את המעשים. עוד ציין כי הענישה לה עתרה המאשימה מתיישבת עם הענישה הנוהגת בבגירים אך איננה ראויה בעניינם של קטינים. בסיכום טיעוניו, עתר לענישה צופה פני עתיד לצד תקופת ימי המעצר.

הנאשמים בזכותם למילה האחרונה אמרו כי הם מצטערים ולא יחזרו על מעשיהם פעם נוספת.

תסקירי שירות המבחן -

תסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים מלמדים נסיבות חייהם, התייחסותם לעבירות ומפרטים את הרקע לביצוען ואולם אין בתסקירים המלצה כלשהיא בעניינם של הנאשמים, שהינם תושבי שטחים, בהיעדר האפשרות לקיים תוכנית טיפול.

הפסיקה הנוהגת -

בתי המשפט לנוער עמדו בעת האחרונה, אודות הצורך בהחמרה בענישה בתופעת גניבת כלי הרכב והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית על ידי קטינים, שוהים בלתי חוקיים, אשר אינם מורשים לנהוג- תופעה שהלכה גדלה והתעצמה.

מתוך פסקי הדין שהוצגו ע"י הצדדים והחלטות נוספות מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים לענייננו:

בת"פ **32735-08-22** מדינת ישראל נ' פלוני של בית המשפט השלום לנוער בנתניה הורשע נאשם, כבן 17.5, ונידון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות על סך 1,000 ₪.

בת"פ 1471-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני של בית המשפט השלום לנוער בתל אביב, נדון נאשם כבן 18 וחודשיים, ביום מתן גזר הדין, נעדר עבר פלילי ונידון לתשעה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ ופיצוי כספי למתלונן על סך 3,000 ₪.

בת"פ 41337-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני של בית משפט השלום לנוער בפתח תקווה נדון נאשם בן 16, נעדר עבר פלילי, בעבירות זהות לאלה שלפני ל- 6 חודשי מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים.

בת"פ 22356-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני של בית משפט השלום לנוער בפתח תקווה נידון נאשם, בן 16, נעדר עבר פלילי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות בסך 6,000 ₪.

בת"פ 47570-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני של בית משפט השלום לנוער בנתניה, נדון נאשם כבן 17 וחצי, נעדר עבר פלילי ל- 7.5 חודשי מאסר בפועל מאסרים מותנים והתחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

בת"פ 46483-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני של בית המשפט לנוער ברמלה נידון נאשם כבן 17 נעדר עבר פלילי ל- 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ובהקשר דומה קבעתי גם אני כי למול התופעה שבה "...פתאום קם אדם בבוקר ומוצא...שמכוניתו חלפה עם הרוח או במקרה הטוב נפרצה ותכולתה נשדדה..." (**בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל**) בשלה העת לעשות כל מאמץ שיביא לשינוי בנוסחת האיזון וייתכן שההצלחה טמונה דווקא בענישה מותנית המכוונת אל כיסו של מבצע העבירה, לאור הספק האם הכבדת הענישה השיגה את המטרה של הרתעה.

אשר להטלת עונשי מאסר ממושכים - הפסיקה הכירה, זאת מכבר, כי תקופת מאסר ראשונה היא קשה במיוחד ויש בנתון זה כדי להוות שיקול במכלול השיקולים, בין חלופות הענישה השונות. בהקשר זה טענו באי כוחם של הנאשמים כי אלמלא היה מדובר בשוהים בלתי חוקיים היה המאסר חריג שבחריגים, המוצא האחרון, לאחר שכשלו תוכניות הטיפול. רק אז ובהעדר אופק שיקומי יורשע קטין וישלח מאחורי סורג ובריח. והוסיפו על האמור והדגישו כי על בית המשפט לנוער לשמור על אותו האיזון ולקיים את אותה נכונות להימנע מהרשעה, ולהימנע מענישה הכוללת מאסרים, ללא קשר למיהו הקטין והאם תושב הרשות הוא או תושב ישראל.

יש לזכור, כך טענו הסניגורים כי קטינים שוהים בלתי חוקיים, הם בראש ובראשונה קטינים - התנהגותם חסרת שיקול דעת, ונמהרת ואיננה מנבאת בהכרח התנהגות עבריינית בהמשך.

על הנאשמים -

הנאשמים נטלו אחריות באופן מיידי על מעשיהם, כל אחד כפי חלקו, והודו במיוחס להם. נטילת האחריות, משקפת חרטה, והפנמה, ויש לקוות כי תמנע מהם מעשים דומים בעתיד. לאמור יש להוסיף כי הנאשמים, שניהם נעדרו עבר פלילי וזו להם מעידה ראשונה בפלילים, ומעמד ראשון בבית המשפט.

הנאשם 1, כבן 16.5. נשר מן המסגרת הלימודית כדי לסייע לפרנסת המשפחה בשל מצבה הכלכלי הדחוק. תחילה עבד במסעדה ובבית קפה ואולם בהמשך התפתה ונכנס לישראל כדי לחפש עבודה ולהגדיל משכורתו.

בנוגע לעבירות, טען הנאשם כי כאשר הגיע לישראל הובטחה לו תמורה של ₪ 1,500 עבור סיוע בפריצת רכב, גניבתו והובלתו לשטחי הרשות. לדבריו, בריחתו מן השוטרים נבעה מן הפחד להיתפס, כיום הוא מבין את חומרת המעשים ואין בכוונתו לשוב לבצעם.

הנאשם 2, כבן 15.5 שנים. הבן הבכור בן שבעה אחים, נשר מלימודיו בסוף כיתה ח', וחרף התנגדות הוריו, החל לעבוד. לדברי אמו במסגרת העבודה חבר לחברה שולית ועל אף מצבה הכלכלי הסביר של המשפחה, נענה להצעה להיכנס לישראל לטובת העברת רכב לשטחים בתמורה לסכום כסף ניכר.

הנאשם 2 מתאר כי נכח בעת פריצת הרכב וקיבל הנחיות ממפעיליו כיצד לחצות עם הרכב את גבול המדינה לכיוון שטחי הרשות. לדבריו, משהבחין בשוטר עם נשק אשר ממתין במחסום חשש לחייו ולכן ניסה להימלט.

שיקולי הענישה -

על כפות המאזניים מחד גיסא - העבירות, חומרתן ואופיין המסוכן, התכנון שקדם להן, ביצוען בצוותא, שכיחותן ותדירותן היומיומית בעת האחרונה, ובעיקר חשיפת הציבור לסכנה חמורה עד כדי אובדן חיי אדם. מאידך גילם הצעיר של הנאשמים, מעמדם הראשון בבית המשפט, מעצרים עד תום ההליכים המשפטיים ביום 2/11/22, ונסיבותיהם האישיות, כל אחד מהם כפי סיפור חייו.

אומנם ואין חולק כי הבניית הענישה לקטינים מאזנת שיקולי הענישה באופן שונה מאשר האיזון המתקיים כשמדובר בנאשמים בגירים, עם זאת וכידוע קטינות אינה מהווה "חליפת הגנה" מפני ענישה ראויה ויהיו המקרים בהם יינתן משקל משמעותי לשיקולי הגמול וההרתעה על רקע המציאות העגומה שבה הפכו עבירות מסוג זה לחזון נפרץ ולתופעה ההולכת ומתגברת, על רקע מספרי הנפגעים הרבים, ועל רקע הנחיית הפסיקה להחמיר בענישה כדי לסייע במיגור התופעה.

ועוד אוסיף ואפנה להחלטה מהעת האחרונה שעניינה שונה לחלוטין מעניינו ועם זאת הדברים יפים ונוגעים גם לכאן: "... ב"מכות מדינה" יש להילחם והדרך לעשות כן היא על ידי יצירת הרתעה. מקום בו החינוך נכשל, אין מנוס משימוש בהרתעה; הרתעת היחיד העומד לדין לפני המותב היושב לדין והרתעת הרבים, הלא הם הקטינים האחרים, הסבורים לתומם ש"קטינות מהווה חסינות" וכי בלי קשר למעשים... שאותם יבצעו, אין הם צפויים לעונשי מאסר ממשיים אלא

לכל היותר לטיפול במסגרת הליכי שיקום..." (ראה תפ"ח (חיפה) 39000-05-21 **מדינת ישראל נ' פלוני**).

לכך אוסיף, כי לצד חומרת המעשים כשלעצמם, חומרה נוספת הנעוצה בעובדה כי הנאשמים הינם תושבי הרשות הפלסטינאית אשר כניסתם לארץ איננה מותרת, מבוקרת או מפוקחת ומטרתה איננה אחרת מאשר לבצע בה עבירות רכוש לשם התמורה הנלווית להן. סבורתי כי בכל הנוגע לעבירות המבוצעות על ידי שוהים בלתי חוקיים יש לנקוט אמות מידה מחמירות יותר.

לא נעלם מהעין או מן הלב, כי הנאשמים צעירים בגילם ואין חולק כי השפעתו של עונש מאסר בין כותלי הכלא עשויה לעודד נטייה לעבריינות ויש בה כשלעצמה לגרום לרצדיבזם, עם זאת, לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר.

כך נקבע, למשל, בנוגע לעבירות נשק, כי בראי התקופה - נדרשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נהוגה בעבר, לאור מספרן והיקפן של עבירות הנשק הגדלות בשנים האחרונות - **כך ביחס לבגירים וכך ביחס לקטינים**. וכך גם בעניינם של קטינים, ללא רישיון נהיגה, הנכנסים לישראל ללא היתרי כניסה אך ורק כדי לגנוב כלי רכב ולהעבירם לשטחי הרשות. ויודגש ההחמרה בענישתם של אלה, נובעת משכיחותן, תדירותן, חומרתן ומסוכנותן, של עבירות מהסוג הזה.

ומן הכלל אל הפרט -

במכלול השיקולים נתתי דעתי לצבר הנתונים כמפורט להלן:

1. לתכנון המקדים שבא לידי ביטוי בכניסתם של הנאשמים לשטחי מדינת ישראל שלא כדין.
2. חבירתם לאחרים שהציעו תמורה בגין העברת כלי הרכב לשטחים.
3. ביצוע העבירות בצוותא.
4. הנזק שגרמו כתוצאה מפריצת כלי הרכב, מהנהיגה הפרועה, הניסיון להימלט, הפגיעה ברכוש, בגוף, ובנפש.
5. בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים.
6. גילם הצעיר יחסית של הנאשמים, גם בתוך קבוצת הקטינים הבאים לפניי.
7. העדר עבר פלילי.
8. נסיבות חייהם של XXX ו XXXX, נשירתם בטרם עת ממסגרות לימודים, התמודדותם הלא פשוטה מול עול הפרנסה וההשרדות היומיומית על רקע מציאות מורכבת.

9. קבלת האחריות המלאה למעשים.

10. תסקירי שירות המבחן אשר הוכנו בענינם של הנאשמים.

סוף דבר -

אשר על כן ומפני כל אלה, ולאחר שנתתי דעתי בטיעוני הצדדים ושקלתי השיקולים הצריכים לעניין אני מרשיעה את הנאשמים בהתאם לסעיף 24(1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, וגוזרת עליהם את העונשים הבאים:

1. על הנאשם 1 מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. על נאשם 2 מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים. מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרם של הנאשמים.

2. מאסר לתקופה של 5 חודשים, וזאת על-תנאי למשך 3 שנים, אלא אם יעברו הנאשמים עבירת רכוש מסוג פשע.

3. מאסר לתקופה של 3 חודשים, וזאת על-תנאי למשך 3 שנים, אלא אם יעברו הנאשמים, עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל, ולנאשם 2 גם עבירות נהיגה ללא רישיון ו/או נהיגה ללא פוליסת ביטוח.

4. הנאשמים יחתמו על התחייבות כספית בסך של 6,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות רכוש בהן הורשעו. הנאשמים התחייבו בעל פה באולם ובית המשפט רושם בפניו התחייבות זו, הצהרתם והסכמתם של הנאשמים.

לאור תקופות המעצר והמאסר הממושכות אינני גוזרת על הנאשמים קנסות או פיצוי לנפגעי העבירות. כמו כן, לא מצאתי להטיל על נאשם 2 פסילת רישיון נהיגה בפועל או על תנאי הן בשל גילו והן נוכח העובדה שמדובר בתושב שטחים.

מזכירות - בהסכמת הנאשמים ככל וישנם כספים העומדים לזכותם היא תושב למפקיד או מי מטעמו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשפ"ג, 06/02/2023 במעמד הנוכחים.

אורית קליינפלד, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשפ"ג, 06/02/2023 במעמד הנוכחים.

אורית קליינפלד, שופטת

הוקלד עלידי אריתמליחי